

1 Our shiur began with the continuation of the Braisa from the previous Daf which said;
 חומר בשאר מצוות מבשבת שבשאר מצוות שגג בלא מתכוין חייב מה שאין כן בשבת -
 That certain Mitzvos are more stringent than Shabbos in that a שגג בלא מתכוין - an extreme שוגג would be חייב, whereas in Hilchos Shabbos he would be פטור.

1

חומר בשאר מצוות מבשבת
 שבשאר מצוות שגג בלא מתכוין חייב
 מה שאין כן בשבת

שבת	שאר מצוות
שגג בלא מתכוין	שגג בלא מתכוין
פטור	חייב

2 Rava explains this passage as follows;
 In the case of איסור חלב, if one ate a piece of fat thinking it was שומן - permitted fat, and it turned out to be חלב - forbidden fat, he brings a קרבן חטאת, but in the parallel case of שבת, which would be, -
 נתכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר
 Where one intends to do an act of CUTTING on something detached from the ground and accidentally cuts something that is ATTACHED to the ground, he is פטור from a קרבן - a clear proof to רבא's opinion, that a case like this is considered מתעסק.
 As Rashi explains, he is still חייב in the case of חלב, because the Gemara in מסכת כריתות makes an exception of -
 מתעסק בחלבים ועריות חייב שכן נהנה
 That regarding חלב and illicit relations one would be חייב even when מתעסק, because he derives physical pleasure.

2

רבא

שבת נתכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר	איסור חלב Ate fat thinking it was שומן
פטור קרבן חטאת	חייב קרבן חטאת
מתעסק ✓	מתעסק ✗

מתעסק בחלבים ועריות חייב שכן נהנה

3 רבי would respond that the case we are contrasting with שבת is not where a person mistook חלב for שומן, but a case where a person did not realize he was eating fat at all. He thought he was swallowing saliva - which is not considered eating at all - and it turned out to be חלב. In this case he is indeed a מתעסק, but nevertheless חייב to bring a קרבן, based on the exception of חלב.
 But in the parallel case of שבת, which would be, נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר פטור -
 Where a person never intended to do an act of cutting at all, but only to LIFT something detached and accidentally cut something, he would be פטור because of מתעסק.
 However, where he intended to do the act of cutting he is חייב, because that is not מתעסק but שוגג.

3

אביי

שבת נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר	איסור חלב He did not realize he was eating fat
פטור מתעסק ✓	חייב מתעסק ✗

Where he intended to do the act of cutting חייב

4 The above Machlokes is the first of three disputes between אביי and רבא where רבא defines an action as מתעסק and he is פטור, and אביי defines the action as שוגג and he is חייב.

The second מחלוקת is
נתכוין לזרוק שתיים זורק ארבע - A person intended to throw something two אמות in a רשות הרבים and he threw it four אמות.

רבא says he is פטור, דהא לא קמיכוין לזריקה דארבע - He did not intend to throw a distance of איסור, of four אמות.
אביי says he is חייב because, דהא קמיכוין לזריקה בעלמא - He did intend to perform an act of throwing, which makes him a שוגג.

4 ^{2nd} נתכוין לזרוק שתיים זורק ארבע

2 אמות 4 אמות

<p>חייב</p> <p>חייב</p> <p>דהא קמיכוין לזריקה בעלמא</p>	<p>רבא</p> <p>פטור</p> <p>דהא לא קמיכוין לזריקה דארבע</p>
---	---

5 The final מחלוקת is in a case of רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים - a person thought he was throwing in a רשות היחיד, and it turned out to be a רשות הרבים.

5 ^{3rd} כסבור רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים

רשות היחיד רשות הרבים

6 רבא emphasizes the fact that there was no intention for a forbidden זריקה, while אביי emphasizes the intention for a זריקה.
The גמרא demonstrates that in each case רבא's reasoning to exempt is a greater חידוש. The גמרא next wants to support אביי from the upcoming משנה which enumerates the 39 מלאכות of Shabbos, from which we also learn that a person can be חייב 39 separate חטאת on a single שבת if he does every מלאכה בהעלם אחד.

6

<p>אביי</p> <p>חייב</p> <p>Emphasizes the intention for a זריקה</p>	<p>רבא</p> <p>פטור</p> <p>There was no intention for a <u>forbidden</u> זריקה</p> <p>↑ GREATER חידוש</p>
<p>ל"ט מלאכות</p>	
<p>A person can be חייב 39 separate חטאת if he does every מלאכה בהעלם אחד</p>	
<p>זדון שבת ושגגת מלאכות If so he should bring only one קרבן חטאת</p>	

Now, 39 separate חטאות can only be in a case of זדון שבת ושגגת מלאכות, where he is aware of Shabbos but he is not aware of any of the 39 מלאכות. But if he does not know of any one of the 39 מלאכות to be forbidden, that means that he is not aware of the entire concept of Shabbos. If so, he should bring only one קרבן חטאת.

7 The Gemara answers that the idea that one can be obligated for all 39 מלאכות on a single שבת while remembering that it is שבת but forgetting something about all of the מלאכות, can be explained in three ways:

-1- According to אביי it can simply be explained that he knew all of the מלאכות were אסור but simply did not know the שיעורים - which according to אביי is defined as שוגג, and not מתעסק.

8 -2- According to רבא that this would be considered מתעסק, we could say that Rava follows the opinion of ר' יוחנן and interprets the Mishnah that the person knew that the מלאכות were forbidden but did not know there was a חיוב כרת which according to ר' יוחנן is considered שוגג.

-3- Even if רבא holds like ריש לקיש, who does not consider this a שוגג but a מזיד, he can explain the case to be where he indeed does not know that the מלאכות are forbidden, however, דידעה בתחומין - he knows about Shabbos only with regard to the Halacha of שבת תחום, and the Mishnah follows the opinion of ר"ע דאורייתא is תחום שבת ר"ע.

9 The Gemara next proceeds with the well-known Mishnah אבות מלאכות ארבעים חסר אחת - There are 39 primary מלאכות forbidden on Shabbos.

The Gemara explains - מנינא למה לי - Why must the משנה inform us of the total number of מלאכות? After all, the Mishnah could just enumerate all the מלאכות and we could add it up to arrive at the sum total. - אמר ר' יוחנן שאם עשאו כולם בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת - To teach us that if one does all of them in a single period of forgetfulness he is חייב a separate קרבן for each one of them. This is the original teaching of ר' יוחנן which the Gemara mentioned several times on the previous דפים.

7

אביי

He knew *all of the* מלאכות were אסור But did not know the שיעורים

שוגג
~~מתעסק~~

8

רבא

✓ מתעסק

He knew that the מלאכות were forbidden But did not know there was a חיוב כרת

שוגג

רבא

He does not know that the מלאכות are forbidden However דידעה בתחומין

9

אבות מלאכות ארבעים חסר אחת

40 - 1 = 39

מנינא למה לי

אמר ר' יוחנן

שאם עשאו כולם בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת

10 The Gemara goes on to analyze the מלאכות of the Mishnah, which seem to be listed in chronological order. Therefore, the Gemara questions the order of the first two which seem to be out of order.

הזורע והחורש - Sowing and plowing? The order should be reversed - first one plows then one sows?! -

The gemora explains that the mishna is referring to Eretz Yisroel where the soil is very hard, therefore they need to do a second plowing after sowing to cover the seeds.

10 **הזורע והחורש**

The mishna is referring to ERETZ YISROEL where the soil is very hard

11 The Gemara then cites a Braisa which teaches - העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא אחת - If somebody does many different actions that all relate to a single category of מלאכה - for example - sowing, pruning, grafting, planting - he brings only one קרבן, because these activities are all part of זורע, as they all promote growth.

11 **העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא אחת**

For example
Sowing Pruning Grafting Planting

He brings one קרבן

12 The Gemara then goes on to teach several other Halachos. Sometimes one can do a single act that will be in violation of two מלאכות separate. הזומר וצריך לעצים חייב שמים אחת משום קוצר ואחת משום נוטע - Pruning when one needs the wood. By cutting the wood for his needs he transgresses קוצר - reaping, and at the same time he is pruning the tree, which promotes growth, thus נוטע, which for trees is the equivalent of זורע. Similarly, digging a hole or making a furrow is the same as plowing.

Sometimes, the context of an action can determine in which category of מלאכה it is. For example, removing a clump of dirt from the floor, or filling a hole; בונה, in one's home it's a violation of בונה, חורש

12 **הזומר וצריך לעצים חייב שמים**

Removing a clump of dirt from the floor...

בשדה חייב משום חורש
בבית חייב משום בונה

13 The Gemara next deals with the following case:
 - החופר גומא ואינו צריך אלא לעפרה
 One digs a hole - however he does not need the hole - he only needs the dirt.
 This is a classic case of מלאכה שאינה צריכה לגופה - A מלאכה done not for its defined purpose.
 The איסור is making a hole - but he did not commit the act to create and have a hole. He made the hole to get the dirt.
 Therefore, ר' שמעון holds פטור לגופה פטור - He is exempt from a קרבן.
 ר' יהודה holds חייב לגופה חייב - He is obligated in a Korban.
 This is all in the field. But in the house, even ר' יהודה would agree he's פטור because האי מקלקל הוא - the act is destructive to his home, and the rule is כל המקלקל פטורין - Part of the definition of מלאכה on שבת is to be constructive, and when somebody does a מלאכה in a destructive way he is exempt.

13 החופר גומא ואינו צריך אלא לעפרה

מלאכה שאינה צריכה לגופה

ר' יהודה ~~חייב~~ ר' שמעון פטור

בבית פטור האי מקלקל הוא כל המקלקל פטורין

14 The third מלאכה mentioned in the Mishnah is הקוצר - Reaping.
 The Gemara again points out that all types of harvesting are included in Reaping.
 רב אשי holds that removing dates from a palm tree by throwing something at the tree is מלאכה כלאחר יד, and unusual way to do the מלאכה and therefore he is not חייב.

14 קוצר

רב אשי

Removing dates from a palm tree by throwing something at the tree

מלאכה כלאחר יד Therefore he is not חייב

15 The next מלאכה was המעמר - Gathering.
 The Gemara cites the following מחלוקת; רבא says, gathering salt from the salt mines is also a violation of מעמר.
 אביי says מעמר only applies to items grown from the ground.

15 מעמר

רבא מעמר

Gathering salt from the salt mines is also מעמר

אביי אין מעמר אלא בגידולי קרקע

16 The next מלאכה was הדש - Threshing.
Here too, the Gemara points out that there are other forms of threshing, such as beating flax and cotton.

